

Ο θεός των Καιρών

Θεός Ανού υπήρχε και στους Χετταίους που άκμασαν σχεδόν παράλληλα με τους Έλληνες της Μυκηναϊκής εποχής.

Ήταν ο πρώτος από τους θεούς, υπηρέτης του Αλαλού, βασιλιά στον ουρανό. Ο Αλαλού βασίλευσε εννιά κοσμικά χρόνια. Στο ένατο, συγκρούστηκε με τον Ανού και νικήθηκε. Ο Ανού έγινε βασιλιάς στον ουρανό με υπηρέτη τον Κουμαρμπί. Ο Αλαλού χώθηκε βαθιά στη Γη. Μετά από άλλα εννιά κοσμικά χρόνια, ο Ανού συγκρούστηκε με τον Κουμαρμπί και νικήθηκε. Ο Ανού έτρεξε να χωθεί στον Ουρανό. Ο Κουμαρμπί τον πρόλαβε και θέλησε να ευνουχίσει τον αντίπαλό του, κόβοντας με τα δόντια του τα γεννητικά όργανα του Ανού και καταπίνοντάς τα. Μ' αυτόν τον τρόπο, ο Ανού είχε πάρει την εκδίκησή του.

Όπως εξήγησε στον νικητή του, από το σπέρμα του έμελλε να γεννηθούν τρομεροί θεοί, ένας από τους οποίους θα τον ανέτρεπε. Ο Κουμαρμπί ξέρασε τα γεννητικά όργανα του Ανού αλλά ήταν αργά. Το σπέρμα μέσα του γονιμοποιήθηκε. Γεννήθηκαν τρεις φοβεροί θεοί αλλά ο κίνδυνος για τον Κουμαρμπί προερχόταν από τον τρίτον, τον θεό των Καιρών. Έσπευσε να τον καταπιεί αλλά, αντί γι' αυτόν, κατάπιε μια μεγάλη πέτρα. Έτσι, ο θεός των Καιρών μπόρεσε να ανδρωθεί και να συγκρουστεί με τον Κουμαρμπί. Ο Κουμαρμπί νικήθηκε και ξέρασε την πέτρα που είχε καταπιεί. Την πήρε ο θεός των Καιρών και την τοποθέτησε σε περίοπτο σημείο, να θυμίζει την νίκη του.

Έκπτωτος ο Κουμαρμπί αποσύρθηκε ετοιμάζοντας την εκδίκησή του: Γονιμοποίησε μια πέτρα κι έτσι γεννήθηκε ο γιος του, Ουλλικούμμι. Τον παρέδωσε σε κάποιες θεές να τον αναθρέψουν ως να έρθει η ώρα να συγκρουστεί με τον θεό των Καιρών και να τον εξοντώσει. Στις δεκαπέντε μέρες, ο Ουλλικούμμι ήταν έτοιμος για την μεγάλη μάχη. Ο θεός των Καιρών τα χρειάστηκε. Η αδελφή του, Ιστάρ, προσπάθησε να αναχαιτίσει το τέρας τραγουδώντας. Πλην όμως, ένα κύμα την πληροφόρησε ότι ο Ουλλικούμμι ήταν θεόκουφος. Αναγκαστικά, ο θεός των Καιρών βγήκε να τον πολεμήσει. Νικήθηκε. Κατέφυγε στον Έα, θεό της Σοφίας και στους Χετταίους και στους Βαβυλώνιους. Αυτός αναζήτησε το «χάλκινο μαχαίρι», με το οποίο χώρισαν τον Ουρανό από την Γη (αυτό που χρησιμοποίησε και ο Σουμέριος Μαρδούχ για να κόψει το σώμα της Τιαμάτ και να φτιάξει ουρανό και γη).

Με το μαχαίρι αυτό, ο Έα έκοψε τα πόδια του Ουλλικούμμι. Οι θεοί χύθηκαν πάλι εναντίον του. Ο θεός των Καιρών, οδηγώντας το άρμα του, εξαπέλυε τους κεραυνούς του πάνω στον Ουλλικούμμι ώσπου αυτός εξοντώθηκε.

Οι ερευνητές ταυτίζουν τον πρώτο εκείνο Αραλού με την Γη (στην οποία χώθηκε). Ο Ανού, θεός του ουράνιου στερεώματος και για τους Βαβυλώνιους, ταυτίζεται με τον Ουρανό. Ο Κουμαρπί με τον Κρόνο. Ο θεός των Καιρών με τον Δία. Και ο Ουλλικούμμι με τον Τυφώνα. Με από τον ελληνικό μύθο διαφορά στη συμεριακή πλοκή ότι τον Τυφώνα – Ουλλικούμμι γέννησε ο Κρόνος – Κουμαρπί και όχι η Γη – Αραλού. Και με το μέγλωμα του Δία – θεού των Καιρών κρυφά από τον Κρόνο να έχει γίνει κρυφό μέγλωμα του Τυφώνα – Ουλλικούμμι.

Το αιγυπτιακό πρότυπο:

Μετά τους Σουμέριους αλλά πριν από τους Βαβυλώνιους, τους Ασύριους και βέβαια τους Χετταίους, οι Αιγύπτιοι είχαν την δική τους άποψη για τα γεγονότα. Εκεί, ο Όσιρης – Νείλος προστάτευε βλάστηση, ζωντανά και ανθρώπους και από την ένωσή του με την Ίσιδα – Γη προέκυπταν όλα τα αγαθά που η βλάστηση προσφέρει. Όμως, ο Σηθ, θεός της ξηρασίας και του λίβα που καίει τα σπαρτά, εξοργίστηκε με τα όσα ο Όσιρης πρόσφερε στους ανθρώπους. Οι δυο θεοί πάλεψαν σκληρά, ο Σηθ νίκησε και διαμέλισε τον Όσιρη.

Η Ίσιδα ήταν αυτή που γύρισε γη και ουρανό κι ανακάλυψε και μάζεψε τα κομμάτια του Όσιρη. Τα ένωσε και με την γονιμοποιό δύναμη της αγάπης κατάφερε να ενωθεί μαζί του και ν' αποκτήσει γιο, τον Ώρο. Όταν ο Ώρος μεγάλωσε, συγκρούστηκε με τον Σηθ, κατάφερε με τα δόντια του να κόψει τα γεννητικά όργανα του αντιπάλου του κι έτσι να τον εκμηδενίσει. Όπως ο Κρόνος εκμηδένισε την δύναμη του πατέρα του, Ουρανού, όταν τον ευνούχισε με εκείνο το δρεπάνι που του είχε δώσει η Γη.

Ο Ώρος ήταν ο θεός με την μορφή του γερακιού, ο Όσιρης του ταύρου. Οι θεοί της Αιγύπτου είχαν μορφές ερπετών, τετραπόδων ή πουλιών. Για τους αρχαίους Έλληνες υπήρχε πειστική εξήγηση γι' αυτό: Όταν οι θεοί τους μεταμορφώθηκαν σε ζώα και πουλιά, για να γλιτώσουν από τον Τυφώνα, έφυγαν στην Αίγυπτο. Δυο φορές. Την δεύτερη, μάλιστα,

βούτηξαν στον Νείλο. Μαζί τους, μεταμορφώθηκαν και οι θεοί των Αιγυπτίων.

Προφανώς, οι θεοί της Αιγύπτου δεν βρήκαν σκόπιμο να ξαναπάρουν την παλιά τους μορφή.

(τελευταία επεξεργασία, 11 Σεπτεμβρίου 2020)